

ning ved Nedslagning af Dyrene ligesom ved de andre Sygdomme. Jeg ser ikke, hvorfor det ikke skal være Tilfældet. Man ser jo i det Skrift om Svinedifteritis, der er omdelt til os, at man langt fra er i Stand til fuldstændig at fjelne mellem de to Sygdomme. Jeg ser nok, at der er paapeget enkelte Forskjelligheder, der skal være imellem dem, men man ser tillige, at der er Lande, hvor Afstillelsen mellem dem ikke er gjort, og man tør vel heller ikke sige, at Opdagelserne og Underjøgelsesne vedrørende disse Sygdomme endnu ere tilendebragte. Jeg mener derfor, at miltbrandarttet Rosen bør høre til den Slags Sygdomme, ved hvilke der, naar der slaas ned efter Autoriteternes Ordre, bør gives Erstatning.

Jeg kommer nu til det, hvorfor jeg egentlig har begjæret Ordet, og det er, at det forekommer mig, at naar Staten saaledes skal gribe ind, og det er nødvendigt, at den griber ind, saa burde Eierne have mere Erstatning, end Lovforslaget byder. Der har i de Aar, jeg har haft Sæde i Folkethinget, forskjellige Gange været indsendt Andragender fra Ciere i Tilfælde, hvor Autoriteterne have været nødte til at gribe stærkt ind, og Klagerne ere da gaaede ud paa, at man har faaet en for lille Erstatning i Anledning af det Tab, der var tilføjet. Folkethingets Udvalg har da den ene Gang efter den anden udtalt i sin Betænkning over disse Andragender, at man henstillede til Ministeren at faae Loven af 29de December 1857 forandret, og man har da ogsaa derved navnlig haft Die for, at Erstatningen var for lille. Nu ser jeg meget vel, at der paa et enkelt eller paa et Par enkelte Punkter er stet et Fremskridt, saaledes ved Nedslagningen af Heste, hvor Erstatningen fra Halvdelen er forhøjet til to Trediedele. Jeg skalde imidlertid mene, at det ikke vilde være ubilligt, om man ved Nedslagningen gav fuld Erstatning, og at man tillige med Hensyn til de Foranstaltninger, som Offentligheden og Autoriteterne træffe, gav mere end Forslagets § 15 foreslaar. Jeg ser meget vel, at der er kommet en ny Bestemmelse til, hvorefter Udgifter til nye Arbejder, der i saadan Anledning maatte blive paabudte af det Offentlige som f. Ex. Fornyelse af Brolægning og Ombygning af Træværk vilde blive at erstatte Eieren med det fulde Beløb; men der er i de foregaaende Bestemmelser i samme og andre Paragrafer mangfoldige Anordninger, som Sundhedsautoriteterne maa træffe, og om disse forekommer det mig, at selv om man ikke vil give fuld Erstatning, saa maa man dog der kunne give nogen Erstatning. Netop fordi det er nødvendigt, at disse Foranstaltninger

træffes i det Almenes Interesse, forekommer det mig, at Billigheden taler derfor. Det forekommer mig, at man kunde gjøre dette overfor Landbruget. — Endelig er jeg fuldstændig enig med den foregaaende Taler deri, at det ikke er billigt, at det Hele lægges over paa Amtrepartitionsfonden. Amtrepartitionsfondens Indtægter komme jo for en stor Del fra Hartkornet, ja der er jo endog mange Amter, som ikke ere naaede saa vidt at benytte § 50 i Kommunalloven og ligne en Trediedel paa Kommunerne. Det forekommer mig da at være meget ubilligt, at Omkostningerne ved en Sag som den nærværende alene skal paalignes Hartkornet. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa her, at der allerede hviler Meget paa Amtrepartitionsfonden, som vistnok ikke burde hvile der; men en Forøgelse med nye Byrder bør da i alt Fald ikke ske. Jeg støtter altsaa de Herrer deri, at disse Udgifter i det Mindste ikke i den Udstrækning komme til at hvile paa Amtrepartitionsfonden, og det forekommer mig da ogsaa, at den ærede Minister maa kunne naae sit Formaal — idet det jo er Meningen med, at der lignes paa Kommunerne, at de skulle have Interesse af at spare — ved at lægge i alt Fald en noget mindre Kvotabel over paa Amtrepartitionsfonden. — Jeg forstaar da heller ikke, hvorfor alle Udgifter efter § 15 ved Forretninger, der udføres af Dyr læger paa det Offentliges Foranstaltning, alene skal udredes af Amtrepartitionsfonden. Med Hensyn til Erstatningspørgsmaalet skal Amtrepartitionsfonden dog kun have Halvdelen, men naar vi komme til Betalingen for Autoriteternes Meilighed, saa gaar det alene ud over Amtrepartitionsfonden, naar man undtager Tagationerne. Det forekommer mig at være endnu mere ubilligt. Jeg støtter altsaa de ærede Herrer for 8de og 9de Kreds deri, at man saa meget som muligt bør søge at lindre det nærværende Tryk paa Amtrepartitionsfonden ved ikke at lægge nye Byrder paa den. Kan man ikke naa det uden at forhindre Løven i at udfomme — hvad jeg, om jeg saa maa udtrykke mig, hverken har Willie eller Gyve til — og lægger man altsaa Hindringer i Veien for Løven ved at forlange et Offer fra Statskassen, saa skal man selvfølgelig ikke gjøre det. Jeg kan imidlertid ikke tro Andet, end at der mulig kan naaes Noget, og kunne vi ikke faae det efter min Formening Bedste: at lægge det over paa Statskassen, saa tage vi det Næstbedste, nemlig at befri Amtrepartitionsfonden for nogle af Byrderne paa det nævnte Omraade ved at lægge en mindre Kvotabel over paa Amtrepartitions-